

7. พัฒนาระบบการแนะแนวการเรียน (Coaching) และเป้าหมายชีวิตให้เป็นรูปธรรม

7.1 การวิเคราะห์สถานการณ์ในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนการดำเนินการพัฒนาระบบการแนะแนวการเรียน (Coaching) และเป้าหมายชีวิตให้เป็นรูปธรรม

การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ในด้านหลักสูตร /ด้านการจัดการเรียนรู้ /ด้านการวัดและประเมิน

7.2 ผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนนโยบายฯ พัฒนาระบบการแนะแนวการเรียน (Coaching) และเป้าหมายชีวิตให้เป็นรูปธรรม

1) การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ดังนี้

-ด้านหลักสูตร

โรงเรียนทุกแห่ง มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ให้ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

-ด้านการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนทุกแห่ง มีการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

-ด้านการวัดและประเมิน

ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ดังนี้

2) การส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการแนะแนวผู้เรียน

มีการส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการแนะแนวผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างการศึกษาที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างครบถ้วน โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการดำเนินการ ดังนี้

- การฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพ

1. จัดให้มีการอบรมและเวิร์กชอปที่เน้นทักษะการแนะแนวและการให้คำปรึกษากับครูแนะแนว เช่น เทคนิคการสอน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน และการใช้เครื่องมือในการประเมินผู้เรียน

2. สนับสนุนให้ครูแนะแนวเข้าร่วมการอบรมเพิ่มเติมและเรียนรู้วิธีการใหม่ ๆ จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง

3. กระตุ้นให้ครูแนะแนวเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องโดยการเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการ การศึกษาออนไลน์ และการศึกษานอกหลักสูตร

4. สนับสนุนการศึกษาเพิ่มเติม เช่น การศึกษาปริญญาโทหรือการฝึกอบรมเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวการสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนประสบการณ์มีการส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการแนะแนวผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างการศึกษาที่มีคุณภาพ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างครบถ้วน

3) การจัดให้มีระบบการแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

การจัดให้มีระบบการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้การศึกษาของผู้เรียนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ระบบที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับ การสนับสนุนที่ตรงตามความต้องการและสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของตนได้อย่างเต็มที่ โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการประชุมขับเคลื่อนระบบการแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ให้ดำเนินการดังนี้

1. การวางแผนและการจัดการระบบแนะแนว

1.1 กำหนดนโยบายและเป้าหมาย วางนโยบายที่ชัดเจนสำหรับการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน โดยตั้งเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน

1.2 ตั้งคณะทำงานที่รับผิดชอบในการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือ โดยประกอบด้วย ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาผู้เรียนการจัดให้มีระบบการแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้การศึกษาของผู้เรียนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ระบบที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับ การสนับสนุนที่ตรงตามความต้องการและสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของตนได้อย่างเต็มที่

2. การจัดให้มีบริการแนะแนว

2.1 แต่งตั้งที่ปรึกษาหรือครูที่มีความเชี่ยวชาญในการแนะแนวเพื่อให้การช่วยเหลือและคำปรึกษาแก่ผู้เรียนในด้านการเรียนและการพัฒนาตนเอง

2.2 สร้างสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการให้คำปรึกษา เช่น แบบสอบถาม การทดสอบความสนใจ และเครื่องมือประเมินความสามารถ

3. การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน

3.1 จัดสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการให้คำปรึกษาและการพบปะ เช่น ห้องแนะแนวที่มีความเป็นส่วนตัว

3.2 มีการจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและจัดการกับความเครียด เช่น การฝึกทักษะการจัดการอารมณ์

4. การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

4.1 ทาการติดตามผลการเรียนและพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินความก้าวหน้าและปรับปรุงการให้ความช่วยเหลือ

4.2 ให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียนรู้ เช่น การจัดการเรียนเสริม การช่วยเหลือด้านวิชาการ และการแนะนำแหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

5. การฝึกอบรมและพัฒนาครู

5.1 จัดอบรมให้กับครูผู้สอนเกี่ยวกับเทคนิคการแนะแนวและการดูแลผู้เรียน เพื่อให้ครูสามารถให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ส่งเสริมให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเรียนรู้จากกันและกัน ผ่านการประชุมหรือการสัมมนา

6. การสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง

6.1 สร้างช่องทางการสื่อสารที่เปิดกว้างกับผู้ปกครอง เพื่อให้พวกเขาสามารถติดตามพัฒนาการของบุตรหลานและร่วมมือในการสนับสนุน

6.2 จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาของผู้เรียนที่ผู้ปกครองสามารถเข้าร่วมได้ เช่น การประชุมผู้ปกครองและครู

4) การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหาของผู้เรียน

4.1 เชิญตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับปัญหา และวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน

4.2 กำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ร่วมกันพัฒนากลยุทธ์และแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

4.4 ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ โดยต้องมีการสื่อสารและการประสานงานที่ต่อเนื่องระหว่างหน่วยงาน

4.5 ตรวจสอบความก้าวหน้าและประเมินผลของการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

4.6 จัดทำรายงานผลลัพธ์และเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความโปร่งใส และการเรียนรู้จากประสบการณ์

4.7 ประสานความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้การแก้ไขปัญหาของผู้เรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

7.3 ปัญหาอุปสรรค แนวทางการแก้ไขปัญหา และผลที่คาดว่าจะได้รับ

ปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. งบประมาณในการดำเนินงาน	1. บูรณาการกิจกรรม โครงการ 2. ดาเนินการทางช่องทางออนไลน์	1. สามารถดำเนินการได้
2. ครูผู้สอนแนะแนวไม่ได้จบวิชาเอกแนะแนว	2. ส่งเสริมครูให้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติม	2. ครูผู้สอนแนะแนวสามารถดำเนินการสอนกิจกรรมแนะแนวได้

7.4 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- 1) การมีข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นปัจจุบัน : ระบบแนะแนวต้องมีฐานข้อมูลที่ครบถ้วนและทันสมัยเกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ อาชีพที่ต้องการในตลาดงาน และเส้นทางการศึกษา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำการตัดสินใจที่มีข้อมูลครบถ้วน
- 2) ความรู้และทักษะของครูที่ปรึกษา : ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะที่ดีในด้าน การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ รวมถึงความสามารถในการเข้าใจความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน
- 3) การเข้าถึงเทคโนโลยีและเครื่องมือที่ทันสมัย : การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ซอฟต์แวร์การประเมินทักษะที่ความสนใจ หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ที่สามารถให้ข้อมูลและคำแนะนำได้
- 4) การสนับสนุนจากผู้บริหารและการจัดการ : การมีการสนับสนุนที่ดีจากฝ่ายบริหารหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อการให้ทรัพยากรและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- 5) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน : การมีส่วนร่วมและการสร้างความตระหนักรู้ให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการแนะแนว รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว
- 6) การปรับปรุงและพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง : ระบบแนะแนวควรมีการตรวจสอบและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและ การเปลี่ยนแปลงในตลาดงาน
- 7) การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก : การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานการศึกษา องค์กรภาคธุรกิจ และองค์กรชุมชน สามารถช่วยให้ระบบแนะแนวมีข้อมูลที่หลากหลายและสามารถให้คำแนะนำที่มีความแม่นยำมากขึ้น
- 8) การให้บริการที่มีความหลากหลาย : ระบบแนะแนวควรมีการให้บริการที่หลากหลาย เช่น การให้คำปรึกษาส่วนตัว การจัดกิจกรรมสัมมนา การใช้เครื่องมือออนไลน์ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
- 9) การสนับสนุนทางด้านจิตใจและอารมณ์ : การให้การสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์ แก่ผู้เรียนเพื่อให้พวกเขามีความมั่นใจในการตัดสินใจและสามารถเผชิญกับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น

7.5 ข้อเสนอแนะ

1) ส่งเสริมให้มีการใช้ซอฟต์แวร์และแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ทันสมัย เพื่อให้การประเมินทักษะและความสนใจของผู้เรียนมีความแม่นยำและสะดวกสบาย พัฒนาแอปพลิเคชันมือถือหรือเว็บไซต์ ที่ใช้งานง่ายสำหรับกรให้คำแนะนำและข้อมูลการศึกษา

2) ควรจัดอบรมและสัมมนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษามีความรู้ล่าสุดเกี่ยวกับแนวโน้มตลาดงาน, ความต้องการของอุตสาหกรรม, และเทคนิคการแนะแนว ส่งเสริมให้ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อช่วยในการจัดการกับปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจของผู้เรียน

3) ปรับปรุงข้อมูลและฐานข้อมูล รวบรวมและอัปเดตข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชา, หลักสูตรการศึกษา, และตลาดงานอย่างสม่ำเสมอ สร้างฐานข้อมูลที่ครอบคลุมและเข้าถึงได้ง่ายเพื่อให้ข้อมูลที่ทันสมัยและมีประโยชน์

4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจและเข้าใจเส้นทางการศึกษาและอาชีพต่าง ๆ เช่น จัดสัมมนา, เวิร์กช็อป, และทัศนศึกษา ใช้เครื่องมือการประเมินตนเองและการทดสอบที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความแข็งแกร่งและความสนใจของตนเอง

5) เสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก สร้างความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจ, วิทยาลัย, และหน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้ข้อมูลและโอกาสที่หลากหลายแก่ผู้เรียน จัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงผู้เรียนกับผู้เชี่ยวชาญจากอุตสาหกรรมและวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับข้อมูลและคำแนะนำที่ตรงกับ ความต้องการจริง

6) จัดทำแผนการติดตามและประเมินผล พัฒนาระบบการติดตามผลการใช้บริการของผู้เรียน และประเมินผลการดำเนินงานของระบบแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ ใช้ข้อมูลจากการประเมินผล เพื่อปรับปรุงการให้บริการและพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

7) เพิ่มการสนับสนุนด้านจิตใจและอารมณ์ จัดให้มีบริการแนะแนวด้านจิตใจและการจัดการกับความเครียด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับมือกับความกดดันและความท้าทายในการเลือกเส้นทางการศึกษาและอาชีพ

8) เสริมสร้างความเข้าใจและการสื่อสาร สร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนในการเข้าถึงคำแนะนำและข้อมูลใช้สื่อการศึกษาและการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อให้ข้อมูลและคำแนะนำเป็นที่เข้าใจง่ายและเข้าถึงได้

7.6 รูปแบบ แนวทาง หรือนวัตกรรม ที่คิดว่าเป็นต้นแบบหรือแบบอย่างที่ดี (ถ้ามี)

...กิจกรรมฝึกงาน (Internship) สำหรับผู้เรียน เป็นโอกาสที่สำคัญในการค้นพบความสนใจและศักยภาพของตนเอง รวมถึงการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ช่วยให้ผู้เรียน ได้ทดลองงานในสภาพแวดล้อมจริงและได้รับประสบการณ์ที่มีค่า ...

